

ПОГОВОР

Joш 2008. године, академик Предраг Пинтер је покренуо иницијативу да се у оквиру едиције *Сјудије о Србима*, чији је у то доба и био главни уредник, објави зборник у којем би били сабрани најзначајнија, или барем најрепрезентативнија, радова јапанских слависта – поглавито серболозиста и србиста. У помезутој едицији су, добро је познато, објављена научна достигнућа неких од, у прошлости или пак данас, најистакнутијих слависта – од Павла Шафарика, преко Бориса Унбегауна, па све до Никите Толстоја, Герхарда Нескловског и др., тако да овај зборник у неку руку одступа од првобитно zamiшљене концепције Едиције. Међутим, ово није случајно. Иако је серболозистика/србистика релативно млада дисциплина у Јапану, научни резултати које је истражила, међутим, захређују пажњу домаће, не само научне, јавности, који, ипак, због језичке баријере до данас ипак нису могли бити 'откривени'. Управо због недовољне афирмисаности јапанских слависта код нас, сматрали смо да би било најпримерније да се у Зборнику нађу радови из различитих филолошких области, укључујући и оне научно-популарне, како би читаоци најразличитијих интересовања и образовних профила могли да стекну увид у барем оне доминантне серболозистичке и србистичке теме које су биле предмет интересовања јапанских слависта – некада и данас.

Одабир радова је начинио М. Новић, али је многе од њих тек требало превести са јапанског језика, а овога посла су се прихватили истакнути београдски јапанолози професори Далибор Кличковић и Двана Тричковић, колеге и пријатељи са којима се, током свог боравка у Београду, интензивно дружио. Преводбење није увек ишло по утврђеном плану, јер су, ипак, неки од аутора у међузакрему преминули, те преводилачке недоумице није

било ponekad лако otkloniti. Za ovu vrstu poslova je, kao koorednik, bio zaduzen M. Aljanovič, vanredni profesor Univerziteta u Novom Sadu i Nomaševičev dugogodišnji prijatelj, još od studentskih dana, koji je uredno redakturu svih tekstova Zbornika. Kako je rad na Zborniku prolazio kroz različite faze, nije bilo uvek moguće pratiti ranije predviđene rokove, tako da je završetak posla više puta odlagan. Zbog toga se najiskrenije izvinjavamo – posebno autorima!

Ne zbog osećanja dužnosti, ogromnu zahvalnost dugujeemo akademici-ma Predragu Pišeru i Miloradu Radovanoviću, nekadašnjem i sadašnjem uredniku Edicije, za ličebnu podršku i pomoć, ali i za pokazano strpljenje i ukazano poverenje. Takođe, hteli bismo da zahvalimo Slovensko-srpskoj-skom centru Univerziteta Hovardo na finansijskoj podršci za objavljivanje ovog zbornika, u ediciji *Slavic Eurasian Studies* br. 31.

Na samom kraju, ne možemo a da se ne setimo akademika Matke Nanič, bez čijeg neiscrpnog naučnog i ljudskog nadahnuća ovog zbornika ne bi ni bilo – M. Nomaša, sasvim izvesno, ne bi krenuo putem slavistike, još manje putem srbistike, a M. Aljanovič ne bi upoznao ovog prednog kolegu ni stekao nekrenog prijatelja.

Matkoci Nomaša i Matkoci Aljanovič